

Ове ствари вероватно не знате о Вуку Караџићу

МАСОН, мењао историју, отац 13 деце

Вук Стефановић Караџић је био по много чему контроверзна личност, а ово су мање познатих чињеница о њему и његовом животу...

[Ђорђе Бојанић](#)

Вук је био отац тринаесторо деце, мада у то време, нажалост број деце је био такав пошто многа нису могла поживети дуго због времена и болести које су харале у 19-ом веку.

А свега двоје његових потомака је успело да надживи Вука и његову жену Ана Марију Клаус, то су кћи **Мина (Вилхелмина)** и син **Димитрије**. Остала деца су, нажалост, умрла у детињству или у раној младости. Вукова изјава поводом тога, остала је запамћена: “Чини ми се да ће ми од све моје деце остати само моја дела”.

Члан тајног друштва

Био је масон, а то заправо и није изненађење када се говори о утицајним Србима у 19. и посебно 20. веку, јер „обични смртници“ нису могли да добију привилегије, протекције и подршку државе за своје пројекте. Нарочито је уживао протекцију Беча.

Први „градоначелник“ Београда

Вук је велики део живота провео у Бечу, али је оставио значајан траг у Београду. Решавао је разне, битне спорове. На место „градоначелника“ је дошао је 29. марта 1831. године, након што је кнез Милош сјединио Магистрат београдски са Судом београдским и именовано га за председника. Био је „владар града“ односно градоначелник само годину дана, а затим је напустио Београд и вратио се у Беч.

Није смислио „пиши као што говориш, читај како што је написано“

Цитат **“Пиши као што говориш, а читај како што је написано”** измислио је **Јохан Кристоф Аделунг**, немачки граматичар и филолог.

Вук Караџић је искористио овај принцип како би спровео реформу српског језика.

Вукове љубави – Ружа, Сара и Ана

У историји су забележене три везе Вука Караџића. Прва и највећа Вукова љубав била је **Ружа Тодорова**. Заволели су се када су имали само 17 година, у време пред избијање Првог српског устанка. Први српски устанак раздвојио га је од љубави из младости, али се причало до његове смрти да никада није преболео Ружу. Чак се постарао да спаси њене синове које су хтели да погубе присталице Обреновића.

Друга жена у Вуковом животу била је **Сара**, млада удовица крајинског кнеза и великог трговца Мише Карапанџића. Њихов однос започео је великим пријатељством. Вук је тада имао 25 година, док је Сара била 10 година старија. Веза је завршена, када је Вук био приморан да напусти Неготин, а она му никад није опростила што ју је оставио.

Након што је стигао у Беч, упознаје **Ану Марију Краус**, ћерку богатог аустријског трговца. Иако је са Аном имао складан и срећан брак, блиски пријатељи Вука су тврдили да је његова највећа животна љубав остала Ружа.

Затвореник који је увео српске псовке?

Био је у затвору због збирке ласцивних песама **„Црвен бан“**, мада та чињеница није опште позната и многи тврде да је нетачна да би се Вук приказао као жртва режима. А у српски језик је увео неке од најсочнијих псовки, које се користе и данас у народу. Они који су оспоравали његов рад су тврдили тада да Вук намерно подмеће изразе и псовке, али и приче, песме и анегдоте, који никад нису постојали у нашем народу. Будући да сиромашан српски народ у турској окупацији углавном није путовао ван свог села, тако није могао да поуздано зна да ли се „у неком крају тако псује, прича и пева“, па је временом прихватио сва Вукова запажања и дела као „амин“ и истину.

Продао драгоцене српске књиге, мењао историју

Говорило се о томе да је Вук зарад лагодног живота и куповине имања у Тршићу продавао најдрагоценије српске књиге, а за драгоцено четворојеванђеље од Руса је добио је 300 сребрних рубаља.

Ипак, највећи број српских дела и вредних историјских записа и доказа су завршили у поседу Беча и Ватикана посредством Караџића.

Осим тога, савременици су га оптуживали да је он најзаслужнији за утемељење бечко-ватиканске верзије светске историје на велику штету Срба и Србије, јер је имао приступ најзначајнијим српским писаним доказима и отуђивао их, продавао и мењао им садржај „преводећи“ их током његове реформе језика по налогу Беча и Ватикана (или масона којима је припадао), како би се сакрила права историја Србије и српског народа.

Чињеница је и да су се Срби и Руси до Вукове реформе језика у потпуности разумели, сматрало се да говоримо истим језиком мање-више, а након реформе то више није било могуће јер је српски језик постао „богатији“ са нових 30.000 речи и тиме постао драстично измењен у односу на период пре Вукове реформе.

Многи умни Срби и владике су га презирали

Не само да су Вука презирали многи његови савременици интелектуалци и челници Српске православне цркве, сматрајући да срамотно покушава да „унијати“ српски народ по налогу Беча, већ је и након његовог живота наставио да интригира интелектуалну јавност.

Велики писац Меша Селимовић, који се декларисао као Србин муслиманске вероисповести је записао:

„Вуков духовни сапутник, пријатељ и саборац није био православни владика Његош, већ римокатолик Словенац Јернеј Копитар (цензор словенских и балканских књига као чиновник у Народној библиотеци у Бечу, који је директно подносио извештаје аустријском министру унутрашњих послова и кнезу Метернику лично, незваничном владару монархије) . Аустрофил, ревностан римокатолик, који је желео да путем уједначеног језика и латинице створи основу за реализовање идеје о аустријском словенству умјесто словенства рускога, римокатоличког умјесто православног „.

Те Копитарове преписке су преведене на српски и објављене у сабраним делима Вука Караџића, па тако 1827. године Копитар пише:

„Српска православна црква, чувањем старог језика Светог Саве, жели сачувати језичку разлику, између православних и римокатоличких Словена, те би стога, више него икада, Беч морао подржати реформу Вука Караџића, јер се њоме та разлика поништава, а главна препрека ка превођењу Срба у римокатоличанство биће заувјек уклоњена. Овим ће нам, временом, сам од себе, пасти у руке“.

Вук се често сукобљавао и са српским владикама и митрополитима свога доба јер је настојао да „реформише“ староцрквене књиге, Стари и Нови завет, па су га његови противници звали и „ћопави антихрист“, „агент Ватиканске пропаганде“ и „плаћеник Беча који помаже да се Срби поунијате“.

Преузето [СРБИН.ИНФО](#)